

[Finansministeren]

Den procentvise dyrtidsregulering på disse områder har – ud over at yde kompensation for dyrtiden – også haft til formål i nogen grad at tilgodese disse lønmodtagere for andre områders lønglidning.

Som led i gennemførelsen af ensartede dyrtidsportioner til alle overenskomst- og aftaleforhold foreslås det derfor i stk. 2 at åbne adgang til, gennem indgåelse af taktreguleringsordninger, at foretage rimelige justeringer på grundlag af indkomstudviklingen i det øvrige samfund.«

2. For den offentlige sektor aftales én taktreguleringsordning, som omfatter ca. 98 pct. af samtlige ansatte. De ca. 2 pct., der ikke er omfattet af ordningen, udgøres af 10.000–15.000 overenskomstsansatte håndværkere og ikke-faglærte, for hvem der er aftalt fuld taktregulering, således at deres løn udvikler sig helt på linie med lønnen i de arbejdsgrupper, hvis løn danner grundlag for ordningerne.

3. Den bestående taktreguleringsordning går i sine hovedtræk ud på følgende: I stigningen i arbejder- og funktionærlønninger i henhold til Dansk Arbejdsgiverforenings lønstatistikker fratrækkes den indtrufne dyrtidsregulering. I den således opgjorte stigning modregnes de aftale- og overenskomstforbedringer, der er opnået for gennemsnitslønnen for offentligt ansatte. Stigningsprocenten udregnes for den berørte periode. Halvdelen af denne stigning kommer automatisk til udbetaling sammen med lønnen den 1. april og den 1. oktober. For de højestlønnede 1½ procent af de offentligt ansatte er der lagt »loft« over taktreguleringsstillægget: Alle, som har en højere løn, end hvad der svarer til lønramme 36 (kontorcheflønnen) med generelt tillæg, får samme taktreguleringsstillæg i kroner og øre som personer med denne løn.

Det er aftalt, at den halvdel af den beregnede lønstigning, som ikke kommer automatisk til udbetaling, kan indgå i aftale- og overenskomstforhandlingerne. Hidtil har de offentligt ansatte intet fået af sidstnævnte »forhandlingsdel«.

Underbilag 3.

Finansministeriet,
Lønnings-
og pensionsdepartementet

13. februar 1979

Notat om taktreguleringsstillæggets del af lønfremgangen for offentligt ansatte siden 1975.

For den gennemsnitligt lønnede offentligt ansatte (= skalatrin 26, stedtillæg sats III) udgjorde lønnen pr. 1. april 1975 82.523 kr. Lønnen udgør pr. 1. oktober 1978 103.410 kr. Lønstigningen har således udgjort 20.887 kr. Af denne stigning andrager taktreguleringsstillægget 5.338 kr. eller ca. 26 pct. Til sammenligning kan nævnes, at som følge af virkningen af de ensartede dyrtidsportioner og de ydede kronetillæg (svarende til 2×40 øre/timen) er virkningen meget afhængig af lønhøjden: For et postbud (lønramme $\frac{2}{3}$) udgør taktreguleringsstillægget således 20 pct. af lønstigningen. Den tilsvarende procent er for en kontorchef ca. 37.

Endelig bemærkes, at såfremt taktreguleringsordningens automatisk udbetalte del havde udgjort 75 pct., ville lønstigningen for den gennemsnitlige offentligt ansatte have udgjort 2.669 kr. mere og taktreguleringsstillægget 34 pct. af den således fremkomne lønstigning.

Underbilag 4.

Finansministeriet,

Lønnings-
og pensionsdepartementet

13. februar 1979

Notat om de offentligt ansattes »efterslæb« pr. 31. marts 1979.

1. De offentligt ansattes »efterslæb« er af personaleorganisationerne opgjort noget forskelligt.

Lønnings- og pensionsdepartementet har beregnet »efterslæbet«, der svarer til taktreguleringsforhandlingsdel i perioden 1. april 1977 til 31. marts 1979, således, idet der er bortset fra forskellige tekniske detaljer, som imidlertid ikke påvirker størrelsesordenen:

	pct.
Total forhandlingsdel	6,06
÷ forhandlingsdel frem til 31/3 77	1,80
Forhandlingsdel 1/4 77 – 31/3 79	4,26

2. Da taktreguleringsberegningen tager udgangspunkt i løn minus dyrtid, udgør de 4,26 pct. en mindre procentdel af den samlede løn nemlig: